

РЕШЕНИЕ

№ 10592

гр. София, 26.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 10.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **8790** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 84, ал. 4, вр. чл. 79 от Закона за убежището и бежанците.

С жалба от 29.08.2024 г. Д. Х. С. – лице без гражданство, родена в С. на 05.06.2004 г. оспорва издаденото от председателя на Държавна агенция за бежанците РЕШЕНИЕ № 4820/26.03.2024 г., с което, по подадена от чужденеца молба, вх. № ЦУ-15-94/15.03.2024 г. е прекратен предоставеният с Решение № 4245/25.05.2022 г. на същия административен орган статут на бежанец в Република България.

Жалбоподателят се явява и заедно с упълномощен адвокат П. Й.: поддържа жалбата и оспорва писмения отговор на ответника; представя трудов договор от 25.11.2024 г. (без доказателства за вписването му, по реда на чл. 62 КТ и без копие от вписването на началото на трудовото правоотношение, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите) и удостоверение от Ливанско училище в [населено място] за това, че е записана като ученик в 12 клас; ангажира показания на своя баща – С. Х. И.; не претендира възстановяване на разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът, чрез упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата, като излага мотивирано становище за нейната неоснователност.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като съобрази писмените доказателства и доводите на страните, приема следното.

Жалбата е основателна, но причините за това са различни от изложените в нея.

По отношение на жалбоподателя Д. Х. С. – лице без гражданство, родена в С., пълнолетна, председателят на ДАБ е постановил Решение № 4245/25.05.2022 г., с което ѝ предоставил статут на бежанец в Република България. На 15.03.2024 г. от чужденеца е подадена до председателя на ДАБ молба, вх. № ЦУ-15-94/15.03.2024 г. (л. 23 от делото), от адвокат В. Д. Д., с която от нейно име е заявена воля за „възползване от правото по чл. 79, ал. 1 ЗУБ да се откаже доброволно от предоставената ѝ международна закрила“. На л. 24 от делото е налично пълномощно, подписано на 15.03.2024 г. от Д. Х. С., с което е упълномощила Адвокатско дружество „Бозов, Д. и А.“, представлявано включително от адвокат В. Д., като управител за следното: представителство „пред органите на ДАБ, във връзка с подаване на молба ЗА ОТКАЗ ОТ ХУМАНИТАРЕН СТАТУТ...“. Ответникът, с оспорваното Решение № 4820/26.03.2024 г., позовавайки се на молбата, вх. № ЦУ-15-94/15.03.2024 г. прекратил предоставеният с Решение № 4245/25.05.2022 г. на същия административен орган статут на бежанец в Република България. Видно е от Решение № 4245/25.05.2022 г. (л. 40 от делото), че предоставената на Д. Х. С. международна закрила е именно статут на бежанец, по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ, но не хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 с.з. Съгласно разпоредбата на чл. 32, т. 1 ГПК адвокатите могат да бъдат процесуални представители по пълномощие. Пределите на представителната им власт за процесния случай, според Съда следва да са съобразени с нормата на чл. 34, ал. 3 ГПК, понеже се касае за предявяване на искане за отказ от международна закрила. Пълномощното от 15.03.2024 г., подписано от Д. Х. С. представлява изрично пълномощно, но (както се каза по – горе) то е за упълномощаване на адвокатското дружество да осъществи от нейно име процесуално представителство „пред органите на ДАБ, във връзка с подаване на молба за отказ от хуманитарен статут“, от какъвто чужденецът не се е ползвал. Това означава, че от името на Д. Х. С. изобщо не е подавано процесуално редовно искане (молба) за прекратяване на предоставения ѝ с Решение № 4245/25.05.2022 г. статут на бежанец. Ответникът е следвало да съобрази, че молбата, вх. № ЦУ-15-94/15.03.2024 г. не е подадена лично от чужденеца, а от адвокат, като адвокатското пълномощно е изрично за подаване молба за отказ от хуманитарен статут, но не и от статут на бежанец. С оглед на това е дължал да изиска допълнително потвърждаване на молбата, с която искането е формулирано като такова за доброволен отказ от „международна закрила“, което е общото понятие, включващо статут на бежанец и хуманитарен статут. Като е постановил Решение № 4820/26.03.2024 г. за прекратяване на предоставения с Решение № 4245/25.05.2022 г. статут на бежанец, без да е сезиран с молба по чл. 79, вр. чл. 17, ал. 1, т. 7 ЗУБ за прекратяване именно на този статут председателят на ДАБ е постановил процесуално незаконосъобразен индивидуален административен акт.

Водим от гореизложените мотиви Административен Съд С. – град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от Д. Х. С. – лице без гражданство, родена в С. издаденото от председателя на Държавна агенция за бежанците **РЕШЕНИЕ** № 4820/26.03.2024 г., с което, по подадена от чужденеца молба, вх. № ЦУ-15-94/15.03.2024 г. е прекратен предоставеният с Решение № 4245/25.05.2022 г. на същия административен орган статут на бежанец в Република България.

Съдебното решение подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: